

lave, og det er da et Forhold, man maa være opmærksom paa at faa rettet i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Olufson som ogsaa andre ærede Medlemmer af Socialdemokratiet talte om Prioritetsforholdene, og det ærede Medlem brugte det Udtryk, at man lægger Prioriteter over paa Landbruget. Hvad er det for en Tale? Hvem er det, der lægger Prioriteter over paa Landbruget? Hvad er det for et ondsindet „man“, der staar og lægger Prioriteter over paa Landbruget? Jeg tror ikke, Landbruget har flere Prioriteter, end det har bedt om at faa og har Ansvaret for at have taget. Og jeg tror ikke, den Tale vinder Tilslutning fra Landbrugets Side, som det ærede Medlem Hr. Bording gjorde sig til Talsmand for, at naar Priserne gik ned, stod man der med en Gældsbyrde, som ikke var til at bære, og saa skulde man paa en eller anden Maade tage denne Gældsbyrde bort. Jeg tror, det endnu er god Moral her i Landet, at naar man beder om et Laan og faar det, har man ogsaa Forpligtelse til at betale Renter og Afdrag deraf. Men der er ikke nogen, der bebyrder Landbruget, Landbruget har ikke een Prioritet mere, end det har bedt om og været saa heldigt at faa, og jeg tror, at de Prioriteter, det har faaet, er anvendt til produktive Formaal. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar, at hvis det danske Landbrug ikke havde den Adgang til Kredit, som mangler i mange andre Lande, vilde hele det moderne intensive danske Landbrug være en Umulighed, og den Dag Socialdemokraterne faar gennemført deres Teori om Jordbesiddelse og Brugsform her i Landet, er der ingen Kredit til Landbruget, og saa vil det Landbrug, vi har her i Øjeblikket, være en Umulighed.

Endelig var det ærede Medlem inde paa en Omtale af Nedlægning af Smaahuse, af Brug, og nævnte Eksempler: en Mand i Udbynedre siger saadan, en Mand i Malt skriver saaledes. Ja, hvis det ærede Medlem havde beskæftiget sig lige saa meget med den Slags Sager som jeg, vilde han vide, at man kan faa mange Breve og faa mange Anskuelser fremsat, uden at det, der saaledes anføres, egentlig har nogen Beviskraft. — Endelig omtalte det ærede Medlem Nedlægning af Brug, som har fundet Sted med Landbrugsministeriets Tilladelse, og imødekom derved et Ønske, jeg fremsatte i Gaar, en Imødekommen, jeg naturligvis kun kan takke for. Jeg kan ikke her svare det ærede Medlem med Hensyn til de to Eksempler, han fremførte, for jeg kender ikke nærmere til dem og maa have Tid til at

undersøge dem; jeg har ikke hørt dem omtale før, og jeg kan ikke personlig beskæftige mig med hvert enkelt Spørgsmaal, der er saa mange Hundreder af dem, at det vilde være uoverkommeligt. Men jeg kender de Principper, hvorefter de behandles, og jeg kan sige, at det ærede Medlems Fremstilling af dem her ikke kan være rigtig; hvis det er hele Sandheden, som det ærede Medlem her har fremstillet, kunde der ikke fra Landbrugsministeriets Side være meddelt Dispensation. Overfor den Tilbøjelighed, det ærede Medlem havde til at fortælle om, at der var en eller anden Rigsdagsmand, der havde gjort sin Indfyldelse gældende, kan jeg paa Forhaand sige, at nogen saadan Henvendelse har hverken i disse Tilfælde eller i andre haft mindste Indflydelse paa Sagerne Behandling. Jeg husker ikke i Øjeblikket, om det ærede Medlem har været hos mig i saadanne Sager; jeg tror, det er meget faa af Folketingets ærede Medlemmer, der ikke har været hos mig i et saadant Ærinde; det er jo naturligt, at den Folketingsmand, der er stedkendt, taler med Landbrugsministeren om en saadan Sag. Men jeg tror, at af dem, der har været hos mig, har de allerfleste — jeg ser, der er flere, der nikker — faaet Indtrykket af, at her hjælper det ikke, om man er Rigsdagsmand eller ikke. Det staar mig ganske klart, at saa længe vi har den Lovgivning, vi har, og Landbrugsministeriet har Myndighed til at dispensere derfra, kan der ikke ved en saadan Dispensationsvirksomhed i mindste Grad tages personlige Hensyn; der kan kun tages Hensyn til de faktiske stedlige Forhold, og det eneste, vi overvejer, er, om disse faktiske Forhold falder ind under de bestemte Rammer, indenfor hvilke Loven giver Adgang til at dispensere. Jeg kender altsaa ikke de Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, jeg føler mig overbevist om, at de Oplysninger, det ærede Medlem har givet, er rigtige, men saa er det ikke alle Oplysninger, saa er der andre Ting at tage i Betragtning, og ved de Oplysninger, der er fremkommet nu ved en kort Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, er der ogsaa kastet et andet Lys over Sagen. Efter den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har givet, forekommer det mig, der i Virkeligheden ikke er noget som helst, der kan kritiseres.

I øvrigt maa jeg sige, at denne Tale om Nedlægning af Smaahuse er i høj Grad overdreven, og naar det ærede Medlem i Gaar sagde, at der fra 1916 til 1920 var nedlagt 3 000 Smaaejendomme, og nu i Dag oplyste,